

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 39. Alii Martyres Antiocheni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 362.

cui Christianorum honor curæ esset, alia qua vasa terræ allisit, infedit, sacram mensam urina inquinavit, atque Episcopum Euzoium nefas prohibere volentem impacto colapho repulit; nam Arianæ magnæ Ecclesiæ possessores erant. Sic spoliata, & polluta majori Ecclesiæ portas ejus muniri, aliarumque Ecclesiarum fores claudijussit. Tunc omnes Ecclesiastici fuga sibi consulere; unicus Presbyter, nomine Theodorus, seu Theodoretus, in urbe remansit, quem Comes Julianus, Theauri Ecclesiæ custodem esse suspicatus, sibi quæ utilissima revelare posse, captum, crudeliter torisit, & tandem, in confessione fidei constantem, capite damnavit.

Socr. V.
c. 8.

§. XXXIX.

Alii Martyres Antiocheni.

Greg. Naz.
or. 3. p. 75.

Imperator ex Labaro crucem, & Jesu Christi Nomen, a Constantino interfectum, deleverat, & pristinam signis militaribus formam, quam sub Principibus Ethnicis habebant, restituerat, quod ex ejus nummis dispicitur. Comes Julianus advertit, quod Bonosus, & Maximilianus illarum copiarum Duces, quæ Herculianæ veteres dicebantur, nihil in Labaro mutassent; nam a Regno Diocletiani quædam erant cohortes, quæ ab ejus nomine Jovianæ, & aliæ Herculianæ a Maximiliano vocabantur; his ergo Comes

Acta Sinc.
p. 664.

Julia

Julianus præcepit, ut signa mutarent, & Deos, quos Imperator, & ipse colerent, adorarent; cum illi id facere recusarent, dicerentque, se fidem, quam a parentibus accepissent, servare velle, Comes Bonoso ligato ultra trecentas plagas loris plumbatis infligi iussit; sub tot ictibus Bonosus, subridens, ad omnes Comitum quæstiones nihil respondebat. Maximilianus deinde accedere iussus, dixit ad Comitem: *si Dii vestri vos audiverint, & locuti vobis fuerint, tunc adorabimus eos; ipse scis, Idola surda, & muta adorare nobis non licere.* Hoc ideo dicebat, quod ipse Comes Julianus fuisset Christianus. Tunc ambos ligari, & tribus vicibus plumbatis cædi iussit, ipsi vero nullum sentiebant dolorem. Deinde in picem ferventem demersis, nihil mali accidit, clamantibus Judæis, & Gentilibus Magos esse, & veneficos. In carcerem post hæc reductis, Comes Julianus panem misit, annulo suo signatum, quod sine dubio figuram cuiusdam Idoli referebat, hinc Martyres de illo pane comedere noluerunt. Comes Hormisdas, qui Christi castra sequebatur, ad eos in carcerem invisit, vidensque eos incolumes, & gaudio repletos, eorum precibus Deo se commendari petiit; erat Hormisdas Saporis Regum Persarum frater, qui, relicta patria, in aula Constantini, & deinde Constantii plurimum

Sæculum IV.
A. C. 362.

Zosim. l. 2.

p. 684.

Am. XVI.

c. 2.

Sæculum IV. mum vitæ tempus transegit. Comes Ju-
 A. C. 362. lianus iterato de Martyribus quæstionem
 habuit, præfente Præfecto Salustio, qui
 eos iterum torquere recusavit; Juliano
 autem instanti, ut signum crucis Labaris
 eximerent, responderunt: *Christiani sumus, & bene memores, quid Patri nostro
 Constantino promiserimus, quando Sacrum
 fœdus Achyronii prope Nicomediam immi-
 nente vitæ ejus termino accepit, (*) &
 nobis juramentum exegit, ne ullo unquam
 tempore in fidem filiorum suorum Purpura
 debitam, aut in Ecclesiam peccaremus.*
 His Julianus sententiam pronuntiavit, ut
 cum omnibus aliis, qui in vinculis erant,
 gladio ferirentur. S. Meletius, & alii
 Episcopi SS. Martyres ad Locum supplicii
 comitati sunt, ubi summa animi lætitia
 Martyrii sui cursum consummarunt.

Martyr.
20. Dec.

Inter Martyres Antiochenos sub Julia-
 no Imperatore duo ejusdem Ecclesiæ Pres-
 byteri

(*) Ad hunc locum Anonymus I. dicit: *In
 margine Fleurius citat Acta sincera p. 664. Ec-
 ce novum testimonium hic producitur favens opi-
 nioni dicentium, Constantinum sub vitæ finem fu-
 isse baptizatum. Verum præpositus titulus:
 Acta Sincera, non est testis omni exceptione ma-
 jor, omnia vera esse, quæ ibidem continentur;
 deinde sub nomine Sacri Fœderis accipi possunt
 ultima Sacramenta, præsertim Eucharistia, quæ
 novi Fœderis Sigillum est, & Pignus. Calix*
Novi Testamenti.

byteri Eugenius, & Macarius numeran-
 tur, quos publice in Oasin relegatos, se-
 creto occidi iussit; hoc exploratum est,
 plurimos tacitæ noctis tenebris necatos,
 eorumque cadavera in Orontem projecta,
 tanto numero, ut fluminis alveus arctare-
 tur. Post aliquod tempus in secretissi-
 mis Palatii angulis, in puteis, & profun-
 dis fossis infantum corpora utriusque se-
 xus, ad usum operationum magicarum
 dissecta, aliorumque, fidei causa interem-
 ptorum, inventa sunt. Necdum in istis
 vindictæ cupiditas ob templi Daphnes
 incendium stetit, nam cum Imperatori
 fuisset relatum, in honorem Martyrum
 prope templum Apollinis Didimei ante
 portas civitatis Miletanæ Ecclesias fuisse
 exstructas, ad Præsidentem Cariæ scripsit,
 quod si tectum jam esset superimpositum,
 atque sacra adesset mensa, flammis subje-
 ctis combureret, si ædificium necdum es-
 set consummatum, illud a fundamentis
 destrui juberet. Hæc Julianus in ultio-
 nem illius, quod apud Antiochiam factum
 fuerat, mandasse creditur. Hæc perse-
 cutio non nullos fecit apostatas, qualis
 fuit Theotecnus Ecclesiæ Antiochenæ
 Presbyter, & quidam Episcopus nomine
 Hero Thebis in Ægypto oriundus. Am-
 bo libere a fide ad Idololatriam defece-
 runt, ambos Dei vindicta presso pede se-
 cuta est. Theotecnus a vermibus cor-
 rosus,

Sæculum IV.

A. C. 362.

Greg. Naz.

or. 3. p. 91.

Chr. pasch.

an. 363. p.

296. Phi-

lost. VII. c.

13.

Sæculum IV.
A. C. 362.

Sozom. V.
c. 20.

rosus, utroque lumine captus, sibimet
ipfi linguam dentibus admordens, ani-
mam exhalavit. Hero, in morbum lap-
sus, toto corpore computruit, atque dere-
lictus ab omnibus in publica platea expi-
ravit.

§. XL.

Comitis Juliani exitus.

Impium quoque Comitem Julianum in
Dei promptissime corripuit. Hunc
morbus invalit maxime erubescendus,
nam ex corporis partibus verendis tanta
vermium abundantia pullulabat, ut ex-
hauriri non possent; nullum artis Medici-
cæ remedium relictum est intentatum;
aves occidebantur, magno pretio para-
tæ, quarum adeps læsis partibus applica-
batur, ut vermes extra corpus traheren-
tur, hi vero pertinaciter in carne lateren-
tes, si qua pars sana esset, & viva, acu-
tissimo patientis dolore arrodebant; sum-
ma denique miseria erat, quod excremen-
ta, naturali meatu obstructo, per os egre-
derentur. Uxor ejus Christiana, & pie-
tate eximia, dicebat ad maritum: *laudan-
dus est tibi JEsus Christus Salvator, qui
inmissa hac calamitate, ostendit potentiam
suam; adhuc nescires, quem offenderis, si
consueta sua patientia tua scelera toleras-
set.* Comes Julianus uxoris sermonibus
& propriis ærumnis permotus, Imperato-
rem